

VESTI IZ SLOVENIJE

ŽUPNIK PERKO UMRL. — tat na Tita, ki pa se je ponesrečil. Menda je bil to že deseti atentat na Tita.

V šmarjeti na Dolenjskem je umrl župnik Ivan Perko, star okrog 70 let. Doma je bil iz Poljan nad škofjo Loko. V šmarjeto je prišel kot kaplan leta 1904 in postal tam župnik leta 1916 ter nato ves čas služboval na isti župniji, polnih 46 let. Sezidal je cerkev in napravil mnogo drugih izboljšav. Njegov brat Viktor je kaplan in točasno zaprt.

OTROCI UMIRAJO. — Iz Postojne je pribežalo dekle in povedalo: "V Sloveniji se zadnji čas zelo veliko govori o nepoznani otročji bolezni, ki se je v nekaterih krajih pojavila, zlasti na štajerskem. Govori se, da je samo v Celju in Mariboru umrlo že nad 400 otrok in to v otročjih zavodih (jaslih), ki so komunistična novost. Menda je to neka pljučna bolezen, ki otroka umori v desetih urah. Med ljudstvom je radi tega veliko razburjenje in zaskrbljenost."

ZOPET JETIKA. — Dejstvo, da so jetični več ali manj vsi študentje v Jugoslaviji, niti komunisti več ne skrivajo. Jetičnih je tudi približno tretjina delavstva in veliko drugega prebivalstva. Vzrok temu je prenaporno delo in slaba, nezabeljena hrana.

Na splošno vlada med ljudstvom nepopisno nezadovoljstvo. Na sestanke in mitinge gredo samo toliko, kolikor jih spravijo s silo.

15 DUHOVNIKOV NA NOVO ZAPRLI. — V Sloveniji so pred enim tednom zaprli okrog 15 duhovnikov. Med njimi so: dr. Janez Fabjan, profesor bogoslovja; Dr. Močnik, profesor bogoslovja; Dr. Bogovič, profesor iz Maribora in župnik Oblak. Imena ostalih bomo še sporočili. Govori se, da so bili aretirani radi krščanskega nauka, točnega pa se še ne ve. Tudi ni izključeno, da niso te aretacije posledica poloma pri zadnjih volitvah. Menda je najmanj obremenjen dr. Fabjan, za katerega se govori, da bo izpuščen.

18 LET ZAPORA. — Jugoslovanski narednik vodnik Drobnič je dobil 18 let prisilnega dela radi zvez z Anglijo.

ATENTAT. — Sredi maja je bil v Sarajevu napravljen atentat na kralja.

Vremenski
prerok
pravi:

Deloma oblačno in še nadalje toplo.

Tri na dan

Tistega Ivana Boštjančiča baje ni zadnje čase več videti na krajih, kjer žejne napoje, razkačene potolažijo, prepirljive pa razdražijo.

Ga ni od takrat, kar sta ga prišla iskat v tak kraj dva od "OZNE" in ga odpeljala s seboj. Kje ga Ivan zdaj diha, pa ne vemo.

Menda jim je delal prevelike škandale, zato mu je "Česni ga po čebuli" določil osebno stražo dveh zanesljivih.

Evropski narodi upajo in pričakujejo, da Zed. države ne bodo uporabile atomske bombe

Napad z atomsko bombo bi bil v prid komunistični propagandi, ki slika zapadne države kot izkorišča valke azijskih plemen.

LONDON, 17. jul. — Velika večina evropskih narodov upa in prosi Boga, da bi Zed. države ne uporabile atomske bombe v Koreji tudi v primeru, če bi bil njihov položaj tam nevzdržen in bi se morale umakniti iz dežele.

Iz mnenja, ki vlada v prestolnicah zapadne Evrope, je razvidno, da bi nobena stvar ne povzročila tako hitro, da ljudstva Evrope umaknejo svojo podporo intervenciji Združenih narodov v Koreji, kakor to, če bi Zed. države vrgle na Korejo atomsko bombo.

Opozicija ali nasprotovanje atomski bombi, temelji na sledečih osnovah:

1. Ogromna odvratnost proti uporabi atomske bombe zlasti na malo deželo, ki nima nikakih koncentriranih vojaških baz in kjer bi bili nedolžni civilisti glavne žrtve.
2. Strah, da bi uporaba atom-

ske bombe naredila tretjo svetovno vojno neizogibno, in to morda že v nekaj urah; tretja svetovna vojna bi pa bila atomska vojna, v kateri bi bila Evropa poglavitna tarča napadov.

Vladni uradniki in visoki oficirji imajo seveda glede atomske bombe svoje lastne nazore, vendar se more tozadevno naziranje ljudstva izraziti v sledečem nasvetu:

"Prihranite svojo atomsko bombo izključno za Sovjetsko zvezo!"

Kongresnik Brien Mahon, ki je predsednik odbora za atomsko energijo, je izjavil: "Atomska bomba je v prvi vrsti orožje napada na izvor moči in sile.

Izviri sile Severne Koreje pa niso v Severni Koreji. Tam nimajo nikakih tovarn za izdelovanje tankov, ki jih imajo danes severnokorejski komunisti na razpolago."

Mac Arthur obela zmago "čim prej ko bo mogoče"

Treba bo zalog in nadčloveških naporov, toda storjeno bo vse, da bo pognan sovražnik nazaj, odkoder je prišel.

Tokio. — General MacArthur je izjavil, da bodo čete Združenih narodov v "najkrajšem času pognale komunistične zavojevalce nazaj na 38. paralelo."

MacArthur je rekel, da prihajajo vojne potreščine, orožje, strelivo in oprema z vzorno nagljo na bojno fronto. Z zelo laskavimi besedami je pohvalil organizacijo zalaganja fronte, ki je noč in dan neutrudljivo na delu.

Dalje je poveljnik bojnih sil Zdr. narodov naglasil dejstvo, da so komunisti Severne Koreje prišli to vojno z invazijo Južne Koreje, čeprav zdaj to dosledno zanikujejo.

"Trdno smo prepričani, da bodo dosedanja sovražnikovi uspehi, ki dokazujejo nad vsak dvom, da so se dobro pripravili za to agresivnost z nakupljenjem vojnih zalog v času, ko so naše sile gradile mir, samo začasni."

General je dalje dejal, da je storjeno vse, kar se da storiti, da se ustvari položaj, ko bo mogoče zapoditi vpadnike nazaj, odkoder so prišli. "Za vse to pa bodo potrebne ladje, tovarni avti, letala in nadčloveško prizadevanje, toda v najkrajšem času bomo izvršili to svojo dolžnost."

Holandski rušilec na potu v Korejo

Haag. — Dne 7. julija je odplula iz indonezijskih voda holandska vojna ladja, ki je bila poslana v Korejo, da pomaga Zdr. narodom ustaviti invazijo Južne Koreje.

Smrtne obsodbe na Češkem

Praga. — Trije Čehi so bili obsojeni na smrt, dva v dosmrtno ječo, 26 pa v zapor od enega do 30 let. Vsi omenjeni so bili obtoženi veleizdaje in špijonaže.

Zahteva po racioniranju živil

Washington. — Kongresnik Arthur G. Klein, demokrat iz New Yorka, je 16. julija zahteval preiskavo navijanja živilskih cen in profitanja ter izjavil, da pekarije in mlekarne "brezvestno izjemajo konzumente."

"Cene mesu grozijo spremeniti Ameriko v deželo vegetarijancev in uničiti živinorejske države," je rekel kongresnik.

"To, kar se dogaja s cenami kave, je grešno in moralo bi biti tudi kriminalno."

Dejal je, da bo zahteval strogo preiskavo navijanja živilskih cen, in avtoriteto predsedniku, da uvede racioniranje živil.

Sedem članov družine ubitih v prometni nesreči v N. Carolini

Goldsboro, N. C. — Tukaj se štirje družinski člani pripravljajo, da pokopljejo svojo mater in šest bratov in sestra, ki so bili ubiti v prometni nesreči v soboto. Vseh sedmero je bilo ubitih, ko so bili vrženi iz priklonpne voza za avtomobil, ko se je v njihovo vozilo z vso silo zaletel nek pijani avtomobilist, ki so ga že zaprli pod obtožbo uboja.

Ubiti so bili — 48 let stara Mrs. Thelma Newson Wadsworth in šest njenih izmed deset otrok. Njen mož, I. Wadsworth, star 50 let, je bil nevarno ranjen.

NAJNOVEJŠE VESTI

TOKIO, sreda. 19. julija. — V Koreji sta se danes izkrcali dve diviziji ameriškega vojaštva. Izkrcanje se je izvršilo ob južni obali z morja, odkoder je prišlo vojaštvo na breg z barkami in prevoznimi čolni. Čete so stopile na obalo ob sedmih jutraj 60 milj južnovzhodno od velikega in važnega pristanišča Pusana. — Že včeraj je bilo poročano, da je bila v Koreji dosežena točka, ki pomeni konec umikanja ameriških čet, ki bodo zdaj prešle v ofenzivo.

Kričče razmere v Titovi deželi "novega reda"

Tega, kar bomo spodaj navedli, ni objavil morda kak reakcionaren "klerofašistični list," temveč sam "Slovenski Poročevalec" v Ljubljani, ki poroča:

"V kmečki delovni zadrugi Sostro, krajevni ljudski odbor Dobrunje, se že dalje časa pojavljajo tolikšne nepravilnosti, da je že skrajni čas, da se jim napravi konec. Vsi vemo, da je za sajenje krompirja že skrajni čas, le predsedniku zadruge Juvanu je to deveta briga. Tako so v soboto 6. maja 1950 zadrugniki zaključili saditev krompirja na njivi ob 4. uri popoldne. Z nadaljnim delom so na predlog predsednika prenehali, čeprav so imeli narezan krompir in že raztrošen gnoj na neki drugi njivi. Sami zadrugniki, med njimi več žena je zahtevalo, da se z delom nadaljuje, vendar predsednik tega ni pustil. Če bi pa hotel kateri zadrugnik brez predsednikovega dovoljenja na delo, bi mu predsednikova mati Juvan Ana in brigadirka Dežman Marija zagrozile, da mu ne bodo pisali delovnih dni. Za razpored na dnevno delo pošilja predsednik Juvan okrog 9. ure dopoldne otroke, ki obveščajo zadrugnike, do takrat pa čakajo zadrugniki doma. — Z zadrugnimi konji ravna predsednik naravnost zverinsko. Pred par dnevi je s kopačo pretepal konja in mu zadal 3 rane, od teh eno veliko 20 centimetrov.

Zadrugo skladišče in blagajno upravlja predsednik brez vsake kontrole in prav tako tudi vse molzne krave. Radio, ki ga je zadruga dobila od kraja, je pri njegovih starših v spalnici. V porog zadrugi predsednikov oče celo med mesečno sejo navija radio v svojem stanovanju in se norčuje iz zadrugnikov."

Ameriški častnik opisuje strahote vojne in divjaške napade severnokorejskih borcev

Njihova trupla se kupičijo pred ameriškimi strojnimi kakor drva, toda napadalci drviyo z noži in granatami v rokah naprej in naprej.

Kakšne vrste vojna divja v prihrumeli prav v naše položaje. Koreji, bo razvidno iz sledečega opisa, ki ga je podal poročevalcu Robertu C. Millerju na fronti poročnik A. Dianda iz Marquette, Mich., ki mu je povedal:

"Eden naših strojničarjev — (strelcev s strojnico) je moral vsekakor pobiti 250 komunistov v petnajstih minutah. Pred njimi so bili ubiti v prometni nesreči v soboto. Vseh sedmero je bilo ubitih, ko so bili vrženi iz priklonpne voza za avtomobil, ko se je v njihovo vozilo z vso silo zaletel nek pijani avtomobilist, ki so ga že zaprli pod obtožbo uboja.

"Mi smo bili zakopani v svojih položajih" je nadaljeval poročnik, "ko se je v nedeljo zjutraj ob pol štirih iznenada oglasila severnokorejska artilerija. Prvi napad so izvedli takoj za svojim zastornim ognjem. Prva skupina sovražnikov je bila oborožena samo z noži in ročnimi granatami. Preplavali so reko, zamrgoleli po obrežju, nato pa prihrumeli prav v naše položaje. Čim so izčistili en položaj, so planili na drugega. Ko so izčistili kakih 300 jardov ozemlja, je prišel glavni napad. Sovražniki so se pričeli vsipati iz gozda onkraj reke v skupinah, ki so štele približno po 70 mož. — Rjoveč 'banzaj, banzaj!', so drli naravnost proti nam.

"Vsi so bili oblečeni v dobre uniforme in vsak petdeseti mož je bil oborožen z avtomatičnim orožjem. Poizkusili so vdrati skozi vrzel, ki so jo naredili v naši obrambni črti, toda mi smo jih pričakovali. Pozdravili smo jih s topovi in težkimi močnjakmi ter jih razstrelili v kose."

Poročnik Dianda je izjavil, da sovražnikov niso samo zadržali, temveč so jih ob desetih dopoldne prisilili k umiku. Nato pa so se vdala krila ameriške obrambe črte in Amerikanci so se morali umekniti. "Tedaj je sovražnik prevalil naš frontni lazaret (obvezovališče ranjenec) ter pomoril vse naše ranjence," je zaključil poročnik Dianda svoje pripovedovanje.

ČASNIKAR WILSON OPISUJE SVOJE DOŽIVLJAJE IN RAZMERE V GLAVNEM MESTU JUGOSLAVIJE

Na ulicah so neverjetno razcapani ljudje in sključene ter bosonoge stare žene, dočim živi Tito kot milijonar v treh hišah in mu je na razpolago nešteto avtomobilov.

Časnikar Earl Wilson poroča v clevelandskem dnevniku The News iz Beograda sledeče:

BEOGRAD. — Pravkar sem dospel v Titovo komunistično, toda Sovjetski zvezi sovražno deželo, kjer velja geslo "Svoboda narodu", katere svobode pa zame ni bilo, ko so me nemudoma aretirali.

Mlad policist z rdečo zvezdo na čepici me je odvedel v ječo, v kateri je mrgolelo bolha, ker sem hotel posneti nekaj fotografij, za kar sem imel tudi dovoljenje.

Na glavni ulici Beograda boste videli vsepovsod rdečo zvezdo in Titovo sliko. Videl sem ljudi, ki so bili tako razcapani, da bi se zdeli potepuhi newyorškega Bowery-a napram njim bogatini, in takoj se je pojavil policist, ko sem hotel fotografirati skupino neverjetno razcapanih otrok, podečih se po Ulici maršala Tita.

Kako je v komunistični deželi? Takole... pa nikar ne mislite, da govorim s predsodki: Na ulicah stare, sključene, bosopete ženske... vsepovsod tajna policija... 48-urno delo na teden, šest dni v tednu... visoke cene (\$6 ali \$7 eno kosilo)... surovo maslo, ki je predrago da bi si ga mogli privoščiti delavci... natakariji v "zašepetanih" suknjičih in z neobritim strniščem na obrazu... razcapanost, otopenost... vse to pod maršalom Titom in komunistično rdečo zvezdo.

Na drugi strani pa sem tudi

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Klub Krka—

Nocoj ima klub Krka važno izredno sejo v navadnih prostorih. Pogovoriti se je treba, da iz važnega vzroka prestavimo klubov piknik.

Popravek—

Pokojni Valentin Vidmar zapuška soprogo Mary roj. Dimiec in ne Kroen kot je bilo zadnjič poročano.

Prijazen obisk—

Včeraj nas je v spremstvu prevz. škofa dr. Gregorij Rožmana obiskal Rev. Alojzij Žitko, bivši župnik v Trziču na Gorenjskem, ki sedaj slušuje v Santa Rosa, Cal. Rev. Žitko je prišel na zlato mašo Rev. Anton Merkuna v Barbertonu, zadnjo nedeljo.

Važna seja—

Nocoj ob osmih ima društvo Sv. Neže št. 139 CKO važno sejo v navadnih prostorih. Članice so prošene, da se udeležijo.

Direktorska seja—

Ob osmih nocoj bo redna seja direktorija Amer. Jugoslav Centra. Na dnevnem redu bodo zelo važne zadeve in so člani direktorija vabljani, da se gotovo udeležijo.

Novi grobovi

Sophie Kajganich

Včernaj zjutraj je umrla v Lutheran bolnišnici Sophie Kajganich, stanujoča na 1415 E. 39. St. Pokojna zapuška sinova Milosta in Nicka. Bila je rojena v Pittsburghu in stara 45 let. Pogreb ima v oskrbi Golubov pogrebni zavod.

Hedwig Jansa

V torek je umrla v Polyclinic bolnici Hedwig (Pat) Jansa iz 1217 E. 71. St. Bila je stara 32 let in rojena v Clevelandu. Spadala je k društvom Kristusa Kralja št. 226 in Clairwoods, št. 40 SDZ. Zapuška moža Williama, dvoje otrok, Donna Marie in Williama, brata Franka in Williama Kern, in dvoje sestra, Frances Jakomin in Josephine Trunk. Pogreb bo v petek zjutraj ob 9 iz Zakrajskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Frančiška ob 9:30 in od tam na Kalvarijo.

Poizvedovalni količek

Rad bi izvedel za naslov mojega brata Adolfa Šraj. Če je komu znan njegov naslov, ali če morda sam čita te vrstice, je prošena, da sporoči na naslov: Josip Šraj, R. F. D. 1, Rome, O. Peter Sigur, doma iz Gvozdanško v Bosanski Krajini, srez Dvor, ki je odšel od doma v maju 1945, baje v Italijo, naj se zglaši na naslov svoje matere: Mary Čubra, 837 E. 139 St., Cleveland 10, Ohio, U. S. A.

videl čiste, zdravo izgledajoče mlade komuniste, ki obožujejo Tita in mislijo, da je zdaj vse dobro, ko je prelomil s Stalinom.

Takšno je torej Titovo mesto z obilico razcapanec, dočim živi Tito kot milijonar v treh hišah in ima na razpolago nešteto avtomobilov.

Ob vsakem 15. ali 20. telegrafskem drogu ob železnici sem videl stati po enega ali dva vojak-strazarja. Ali ščitita Tita, ki se je peljal po tej progji na počitnice? Ali pazita na rusko sabotažo? Kdo ve?

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside

United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

JULY 1950
SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

33 No. 140 Wed, July 20 1950

MATIJA ŠKERBEC:

Infiltracija!

Tudi o tem je povedal g. Cvetič pred senatnim odborom, kako povsod tudi v Združenih državah skušajo komunisti infiltrirati razne organizacije. Ta infiltracija se vrši na sledeči način: V organizacijo, ki jo hočejo dobiti komunisti v svoje roke ali ki jo hočejo izrabiti za svoje namene, se najprej urinejo komunistični agenti. Ti se v tej organizaciji tesno povežejo med seboj in delajo na navodilih osrednjega komunističnega vodstva. Predvsem skušajo najprej spraviti ali komuniste ali pa njim udane ljudi na vodilna mesta, v odbore v organizaciji. Članstvo se polagoma, skoro nevidno prekvaša s komunističnimi načeli, organizacija prehaja polagoma čisto v komunistični tok. Ko je že večina članstva dobro preparirana in je vsa organizacija že trdno v rokah komunistov, potem pa "ostanke," ki še niso postali komunisti ali ki nečejo postati komunistično orodje, "likvidirajo," kakor se je izrazil vodilni komunist iz Jugoslavije napram Cvetiču. Ta "likvidacija" se izvrši na več načinov. Pri članstvu te osebe tako oblatijo, da postanejo nemogoči, da se končno umaknejo iz organizacije, ki jo prepušče popolnoma v roke komunistov. Kjer imajo pa za to možnost, se pa ta "likvidacija" izvrši na ta način, da kratkoma pobijejo vse, ki so jim na poti.

Ko sem bil v ječi skupaj s komunističnimi veljaki v Beogradu, so mi ti priznali, da so v Sloveniji že infiltrirali leta 1932 vse razne organizacije. Povedali so mi, da imajo prav povsod v teh organizacijah organizirane svoje agente.

Predvsem so infiltrirali nekdanjega kraljevega "Sokola." Kralj Aleksander je razpusil vse katoliške mladinske organizacije in tudi prosvetna društva. Telesna vzgoja mladine in ves sport se je smel tako vršiti le v sokolski organizaciji.

Vse to je bilo kakor voda na mlin komunistični propagandi. Katoličani nismo smeli imeti več mladinskih in prosvetnih organizacij in ne tako več vzgajati mladine proti komunizmu. Sokola so pa komunisti tajno in polagoma skoro popolnoma infiltrirali, kar sem jasno opazil v Kranju in se je ob nastopu komunistične revolucije v Sloveniji z vso jasnostjo odkrilo. V sokolski organizaciji so komunisti zelo uspešno in tajno pod "kraljevim varstvom" in pod uradno firmo lepo delovali. Večina članstva sokolske organizacije je šla na to v "osvobodilno fronto!"

Skoro popolnoma so infiltrirali komunisti socialistične organizacije! Ostalo je le malo socialistov, ki so bili proti komunistični osvobodilni fronti.

Infiltrirali so krščansko delavsko organizacijo "Jugoslovansko strokovno zvezo." Dolga leta že prej se je v tej organizaciji vršila borba med katoliško mislečimi pristaši papeževih socialnih okrožnic in med krščanskimi socialisti, ki so odklanjali papežev socialno okrožnico Quadragesimo anno in so kljub jasnim navodilom sv. očeta še naprej stali na stališču, da je mogoče spraviti v sklad katoliška načela s socialističnim družabnim redom. Polagoma so od vodstva pri tej organizaciji izrinili vse, ki so stali strogo na stališču papeževih socialnih okrožnic, skoro nevidno so po svojih pomočnikih dobili komunisti kontrolo nad to organizacijo, ki je končno med okupacijo prešla popolnoma — pod komando komunizma! Članstvo Jugoslovanske strokovne zveze je prešlo z razvito zastavo v komunistično Osvobodilno fronto! Nekateri glavni voditelji Jugoslovanske strokovne zveze so se kmalu razkrinkali kot pravi komunisti kot n. pr. sedanjí minister za uničevanje slovenskih gozdov Tone Fajfar, prej stavec v Kranju, dr. Breclj in drugi.

Z infiltracijo nekako sporedno se komunistična taktika poslužuje razkrojevalnega dela med antikomunisti in onimi organizacijami, ki jih ne upajo dobiti v svoje roke. S svojo propagando, s tajnim prišepetavanjem, potem svojih agentov v antikomunistični organizaciji, znajo povzročati prepire, prazne debate, nezaupanje do vodstva, nezadovoljnost in tako ustvarjajo v dotični organizaciji take razmere in razkrojenost, da onemogočijo vsako redno in načrtno delo.

Vse to smo jasno opazovali v delavskih centrih Slovenije, kakor v Kranju, na Jesenicah, v Devici Mariji v Polju ni drugod. Komunisti so vedeli, da n. pr. katoliških prosvetnih društev ne bodo mogli prevzeti v svojo oblast, pa so skušali v njih po svojih "koristnih budalih" posebno po krščanskih socialistih onemogočiti redno delo. Včasí je bilo v naših katoliških društvih lepo bratsko razmerje, pod vplivom komunistične infiltracije in propagande pa so se pojavili razni prepiri po prosvetnih društvi. V Kranju so kršč. socialisti ustvarili naravnost neznozne razmere, neprestane debate brez konca in kraja, tako da je bilo zelo ovirano vsako delo. Ko ni bilo mogoče več drugače, smo razdirače vrgli iz hiše ven, pa je nastal mir.

Skoro popolnoma so komunisti infiltrirali akedemsko društvo "Zarja," ki je bilo društvo za katoliške visokošolce in je imelo svojega duhovnega voditelja, ki pa je bil slep in gluha za vsa svarila in je ščutil največje komuniste v tej organizaciji, da so mirno vršili svojo infiltracijo in razkroj med katoliškimi visokošolci.

(Dalje sledi.)

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

O, ta blažena North Carolina! Ali pa, če hočete, ta nesrečna North Carolina! Magari tudi znam — presneta North Carolina!

Pretekle dni sem si jo osebnostno ogledal, seveda ne cele. Le tisti del, ki naj bi prišel v poštev za naseljevanje naših novih Amerikancev. In se mi zdi ta reč dovolj zanimiva, da vzamem pero v svojo desno roko — in tako dalje. Če za drugega ne bo to tipkanje, naj bo pa za zamašek. Vročina je, za urednike časi kislih kumaric, za bralce pa menda tudi. Sicer Koreja obeta dosti mašila za prazne kolone časopisov, pa vendar utegne biti še prostora za North Carolino, ki se do najnovejšega časa ni mislila štuliti med zanimivosti, ki naj pritegnejo pozornost slovenskih bralcev. . .

* * *

Preden se spustim v opisovanje potovanja, dežele, ljudi, razmer — naj izrečem svoje obžalovanje, da nisem vzel s seboj tja dol tistega Jakata iz Meniške, ki je pred par leti skočil za dva dni pogledat "k nam" na Willard, pa toliko gradiva nabral, da ga je eno celo leto premleval v svoji vsakdanji koloni. Če bi bil mož z mano v North Carolini, bi se gotovo poznalo v njegovi koloni vsaj pol leta, če ne skozi vseh naslednjih 12 mesecev.

Jaz bom napravil mnogo bolj na kratko, saj se tudi ne drznem meriti svojih peresniških muh z Jakatovimi. Toda če se bom še nekaj časa tako počutil kakor zdajle skoraj tik po povratku od tam doli, si ne upam obljubiti, da bi končal svoje tipkanje o North Carolini prej ko — recimo — v enem mesecu. Hočem reči, kake štirikrat boste morali brati to reč, ali pa preskočiti — kakor se vam bo zdelo.

* * *

Da bo stvar tekla kolikor toliko po nekih kolesnicah, je morda takoj zdaj na mestu vprašanje: Kdaj je pa stopila North Carolina v območje mojega zanimanja in potem še nekaterih drugih Slovencev? Pred dobrim letom se je začelo. Takrat je bilo že jasno videti, da vsi begunci, ki želijo priti v Ameriko, ne bodo nikoli li dočakali dovolj slovenskih botrov ali sponzorjev. Premalo je prostora za vse v slovensko - ameriških hišah. No in tudi v slovensko - ameriških srcih.

(Na gornjo opazko bo ta ali oni sponzor, ki ni imel posebno dobre skušnje s svojim beguncem ali svojimi begunci, vsaj v mislih napravil primeren komentar. Prav! Vsakemu svojemu!)

* * *

Z eno besedo, treba je bilo iskati sponzorjev za večje število naših beguncev, ki so želeli priti v Ameriko, med neslovenskimi Amerikanci. Tudi druge narodnost, so tako ravnale. Litvinci so na primer spravili v Ameriko že 20.000 svojih beguncev, pa nikakor ne med same ameriške Litvince. Mnogi od teh tisočev so se nastanili med Amerikanci, ki ne znajo besede litvinskega jezika.

Ko se je ta potreba pokazala, je bilo treba seveda iskati možnosti, kako predstaviti Slovencev ameriškim sponzorjem, ki še danes po večini le malo vedo o Slovincih, ali jih pa zamjenjajo s Slovaki, Hrvati, Srbi in kdo ve s kom še. Če jim pa pride v usta beseda Yugoslav, se pa utegne skrivati pod tem imenom kakršenkoli Balcanec, pa naj bo Albanec ali pa Madžar. Če je pa doma slučajno iz Ribnice, pa tudi nikogar ne moti.

* * *

Na neki konferenci sem po-

slušal duhovnika, ki je vabil navzoče, naj se začno zanimati za — North Carolino. Kar priznam, da sem jaz takrat približno toliko vedel o North Carolini, kot je oni duhovnik vedel o Dobrovi pri Ljubljani. Poslušal sem in poslušal, pa sem si zapomnil eno reč: — V North Carolini je baje jako dosti prostora za begunce, posebnost za katoliške begunce, pa vrhu tega za begunce, ki hočejo iti na kmete in obdelovati zemljo. Res je, v North Carolini bodo v prvi vrsti pridelovali tobak, pa naj se nihče ne ustraši, zakaj kdor zna ravnati z zemljo za druge pridelke, se bo hitro navadil tudi tobačnega pridelovanja.

North Carolina, je pravil oni duhovnik, je kot poljedelska dežela še precej nova, ima vsakovrstne možnosti, begunci, ki bi prišli tja doli, utegnejo postati pravi pionirji za gospodarski razvoj v tej državi, vrhu tega ji bodo lahko prinesli popolnoma nov kulturni razvoj, zlasti pa North Carolina kliče po katoličanih, ki jih ima sedaj samo 16.000 in eno samo škofijo, čeprav je dolga nič manj kot 600 milj, široka pa kvečjemu polovico manj.

Takih in podobnih zanimivosti je oni duhovnik povedal dolgo vrsto in smo ga res z lahkoto in zanimanjem poslušali.

* * *

Tisti duhovnik je bil Rev. Fr. J. Howard, župnik v Whiteville, North Carolina. Samo kakih 50 slovenskih duš je na svetu, ki jim je danes to ime že tako znano, kot jim je bilo pred leti znano na primer ime župnik Klopčič, ali svetnik Merkur ali kaplan Vovk. Kakor jim je znano ime, tako jim je znan tudi obraz in celo srce Rev. Howarda.

Tiste čase je bilo vse to seveda še v samih oblakih. Ko sem jaz po konferenci ujel Rev. Howarda za osební razgovor, je bilo celo meni še precej časa vse v oblakih. Gospod je hitel govoriti, kar bruhal je z besedami na dan. Ko sem ga skušal ustavljati, da bi mi poedine stvari bolj na drobno razložil, je postal kar nestrpen in je dejal, da bom to že vse sam videl, samo dol naj pridem, glavno je, da mu pošljem lepo število beguncev, ki bodo ostali v njegovi fari in se oprijeli zemlje z vsemi štirimi, z vsem srcem pa pripomogli North Carolini do tega, da postane sčasoma katoliška dežela.

Ko sem mu hotel povedati, kdo smo Slovenci, je dejal, da mu je čisto vseeno, kdo smo, samo da smo pošteni katoliški ljudje, pa naj se vzamemo od jadranskega ali baltijskega morja. . .

* * *

Kdo je ta Rev. Frank J. Howard? Šele zdaj res lahko nekaj povem o njem, ko sem bil doli in pod njegovo streho in križal z njim skozi tri dni prostrano ravan južno - vzhodne North Caroline, ki je vsa v njegovi fari. Naj hitro povem, da fara Rev. Howarda, pod naslovom Cerkev Srca Jezusovega v Whiteville, meri nič manj kot 3000 kvadratnih milj. Če se prav spominjam, smo se nekdanj učili, da je vsa Kranjska, kot je bila pod Francmom Jožefom, merila 10.000 kvadratnih kilometrov. Ker je pa kvadratna milja mnogo večja kot kvadratni kilometer, nam to primerjavo da nekoliko pojma, kako velika je fara Rev. Howarda.

K temu naj brž povem še to: Na vsem tem ozemlju se ni brala nobena sveta maša, dokler ni nastopil ted svojega misijonskega delovanja Rev. Howard, ki je imel leta 1936 svojo novo mašo kot 40 leten mladenič — saj je danes mož bolj bel kot

siv. Sicer je stala že na omejenem ozemlju ena katoliška cerkev, Sv. Elizabeta v vasi Delco, toda ob novi maši Rev. Howarda je bila že opuščena. Postavili so jo bili Madžari menda hitro po prvi svetovni vojni, toda pozneje so se izselili in ostala je prazna.

* * *

Rev. Howard je torej brž po novi maši postal župnik vsega tega ozemlja in je še danes. Mestce Whiteville si je zamislil kot središče svojega apostolstva in z naberačnim denarjem, ki ga ni zbral v North Carolini, je postavil majheno cerkvico in jo posvetil Srcu Jezusovemu. Sam se je nastanil v zakristiji in dolgo vrsto let od tam misijonaril vse vprek, kamor ga je zanesla njegova apostolska gorečnost. Prav te dni mi je povedal, da je bil dostikrat vesel, če je imel ob nedeljah šest ljudi pri sv. maši, ob delavnikih seveda še sanjati ni smel o tem, da bi se kdo približal.

To nedeljo, ko sem bil jaz doli, je pa bila cerkev polna pri zadnji maši, pri prvi pa tudi precej čez polovico. Pa naj povem, da "polna cerkev" pomeni tam doli kakih sto ljudi, katerih polovica je ostala po prvi maši še za drugo — in to so bili begunci, večinoma Slovenci.

* * *

Iz tega se lahko razvidi, zakaj si je Rev. Howard tako želel beguncev na svoje ozemlje. Brez njih ni mogel upati, da bi kdaj videl pred seboj polno cerkev. . . In kateri župnik si ne želi, da bi vsaj tu pa tam doživel tako srečo? Pa nikar takoj ne mislite, da Rev. Howard računa obenem s polno cerkvijo tudi na "dobro kolekto", zakaj mož dobro pozna razmere, v katerih begunci živijo tam doli v začetku. Zato ne pričakuje od njih "kolekte" v cerkvi, vsaj ne v dolarjih. Pač pa je prav sedaj, ko jaz tole tipkam, Rev. Howard na "kolektanju" nekje na srednjem zapadu, kjer berači denar okoli bogatih katoličanov za svojo faro, pa obenem tudi za — svoje begunce.

Toliko za danes, od tu naprej pa — dalje prihodnjic.

Novice iz New Yorka

New York, N. Y. — Živahni mesec je mimo. To-le pismo bi že zdavnaj moralo biti na mestu, pa nas združuje vročina, da teče od nas in v ustih se ne prestando dela Sahara. . . Kje naj potem še roke migajo in pišejo v "Ameriško Domovino" . . . In pomislite: najhuje je to, ker se termometer suče okrog 85 do 90, do 95 stopinj pa kar noče priti. Boste rekli, če smo neumni tu v New Yorku, da si želimo še več. Nismo neumni, prav smart smo: pri 95 stopinjah se menda tu sme piti pivo, kolikor se more. Ne vem, ali ga kar brezplačno dele po cestah. Še nisem prodrl, ubogi "greenhorn" v vse tajne velemeta in njegove uprave. Počasi pa vse pride. Dejstvo je samo, da težko čakam 95 stopinj. . .

Celo vrsto stvari smo imeli v juniji Newyorčani. Najprej je bil menda izlet društva KSKJ Sv. Ane. V Grey Moor na božjo pot. Torej božja pot. Res je bila, smo molili, pili že na poti tja v avtobusih, obiskali vse kapelice in znamenja itd. Pa seveda smo tudi picnicali. Kaj pa hoče: prazen žakelj ne stoji pokonci in pust obraz venomer tudi ni dobra stvar. Res, kar lepo in prijetno je bilo v vseh ozirih. Bil je z nami tudi naš kaplan p. Fortunat, ki je bil tudi zadovoljen.

Kar takoj naslednjo nedeljo (25. junija) smo imeli pa v farni dvorani spet farno prireditve. Pripravljena bolj na hitro roko, pa je vendar še kar nekam uspela. Igrali so igro "Tri stre", ki jo je napisal J. E. Krek. Simpatična domača igra, ki je gledalce kar prijala. Kako tu-

di ne bi, ko so bile pa vse tri sestre Majda, Spela in Ančka tako fletne. Kako potem šele njihovi starši, saj jabolko ne pade daleč od drevesa (razen če drevo stoji v bregu; pa naše je stalo na ravnem). Po igri prosta zabava. Pomislite: v vročini, ki sem jo zgoraj opisal, so celo plesali. Seveda so od časa do časa posamezni plesalci izginili iz dvorane. Pravijo, da so hodili srajce ožemat. Kdo ve? — Namen prireditve, te kakor tudi one prve v maju, je bil: spet malo povezati farno skupnost in pa — doiti kak groš za nekaj nučnih popravil pri cerkvi. Menda je kar obojno uspelo.

Navsezadnje lahko še prva dva dneva julija štejemo k juniju. . . 2. julija smo imeli prelepo slovesnost nove maše. Eden lemontskih frančiškanskih novomašnikov, P. Incenc Ferjan, jo je zapel. Lepo je bila pripravljena za to slovesnost cerkev, odrezali so se na vso moč peveci, ki so bili pomnoženi s posamezniki iz "Domovine", pa male, beloobčene deklice, ki so g. novomašniku od vstopu v cerkev dale novomašniki križ in šopek belih cvetlic. Novomašniški slavnostni pridigar je bil lemontski gvardijan p. Alojzij Medic, ki je v klenih besedah nagovoril novega duhovnika in ga na koncu prosil za novomašniški blagoslov, najprej zase, nato za starše in nazadnje za vse prisotne. G. novomašnik je begunec, ki je lani prišel v Ameriko iz Italije. Starši njegovi so doma. Tu sta mu starše namestovala Mr. in Mrs. Joseph Škrabe, ki sta ga kot duhovna starša spremlila po cerkvi do oltarja. Po slovesni peti novi maši je bil v cerkveni dvorani banket. Bilo je svatov okrog sto. Prijetna družba, ki je je bil g. novomašnik vesel in bil tudi presenečen nad toliko udeležbo. Po kosilu so g. novomašniku čestitali zastopniki cerkvenega odbora, društva KSKJ, pevskega in dramskega društva "Domovina", pa še nekateri njegovi prijatelji in znanci. Popoldne ob treh so bile nato še pete litanije v cerkvi, nato pa spet v dvorani nadaljevanje banketa, zdaj bolj domače s petjem.

Kaj pa v juliju? Ženska zveza priredi izlet drugo nedeljo, sicer pa vse bolj v znamenju privatnih izletniških podvigov in picnicov po bližnji in daljni okolici New Yorka. To seveda ob nedeljah. Med tednom pa delo, kot vedno, pa poslušanje vesti s Koreje in vremenskih poročil in napovedi. V čakanju 95 stopinj, ko bo pivu dobilo besedo. . .

Vsem čitateljem lep pozdrav iz New Yorka, posebaj Vam, gospod urednik!

Miha Rekar.

Pisma iz starega kraja

Library, Pa. — Iz Trbovelj sva z ženo prejela dvoje pisem od prijateljce, kateri pošiljava v objavo, da bo naš narod v Ameriki vedel, kako ga vlečejo za nos tisti naši časopisi in dopisniki, ki trdijo, da Jugoslavija pod Titom napreduje. Prvo pismo je bilo oddano na pošto 28. aprila, drugo pa 2. junija. Prijateljičinega imena seveda ne morem navesti, ker bi jo s tem izpostavil šikaniranju od strani "ljudske oblasti" in morda celo ječi. Prvo pismo se glasi:

"Ljuba prijatelja g. in ga. Z.! Iz velikim veseljem sem prejela Vaše cenjeno pismo. Kako sem srečna, da Vidva skrbita zame. Vidva sta moja rešitelja. Vidva me držita, da sem še na nogah; brez Vaju bi bila že omahnila kakot že toliko starih ljudi, ki jih dan za dne kosi smrt zaradi pomanjkanja. Za otroke se zelo brigajo, za stare ljudi pa nič, ker od njih nič ne pričakujejo. Pet let je že, od-

kar so prevzeli oblast, pa kar se tiče prehrane gre rakovo pot. Danes je že osem in dvajsetega, pa nismo še dobili ta mesec nobene hrane razen 60 dgr cukra. Pred veliko nočjo se je zbralo nekaj sto žensk in so šle pred sladišče, kjer so kričale, naj jim dajo moke, da ne bodo o veliki noči brez kruha. Rudarji tudi niso hoteli v jamo, češ, dajte nam fasengo, če ne ne gremo delat! Pa so jih potolažili, da so šli delat, njihove ženske pa se dobile drugi dan po 80 dek moke (na osebo). Za veliko noč so bili ljudje brez kruha, brez mesa, brez kaplje vina. V ponedeljek pa je moralo vseeno vse na šiht; kdor ni šel, so mu vzeli premog in porezali živilske karte. Živina je pa že tako iztrebljena, da tudi jamskim delavcem ne morejo več dati mesa, privatniki pa ga že tako niso videli cele mesece. Kar pišete, da ste mi spet poslali paket dobrot, kar verjeti ne morem, da sem tako srečna, da imam Vaju, da skrbita zame, da me ni konec od vsega hudega."

Drugo pismo pa pravi med drugim:

"Včeraj sem dobila Vaš paket. Stotera Vama hvala za Vajino dobroto. Ne vem, če morete verjeti, koliko pomanjkanja je tukaj. Stari ljudje so obsojeni na počasno umiranje. Jaz pa sem tako srečna, da imam Vaju, da mi ni treba umreti od lakote. z kakšno hvaležnostjo se oziram na Vajino sliko, ki jo imam na steni in se pogovarjam z njo, ker Vaju drugače ne morem počastiti."

Tukaj je zdaj kritičen položaj. Še za april nismo dobili ne moke ne maščobe. Zdaj je prišlo tako daleč, da tudi rudarjem nimajo kaj dati. Jeseni so se bahali z žemljami, zdaj pa še koruzne moke ni!

Pa že dva meseca. Zvečer zaženejo krik, jutri bodo delili koruzno moko, potem pa ženske vso noč prečkajo pred trgovinami in ko jih ob osmih odpro, jim povedo, da moke ni! Meso je na papirju (na kartah), ki pa jih rudarji ne morejo izkoristiti, ker ni živine za zakol. Čudež je samo to, kako morejo delavci vzdržati pri tej hrani. Ko pridejo iz jame jim včasih delijo po četrti litra vina in konec klobase, ampak je tako drago, da rudar riskira pol šhta za to, ker vino je po 150 din liter, tisti konec klobase pa računajo 40 din. Tako živimo v Trbovljah pet let po osvoboditvi."

Pozdrav vsem rojakom, ki se zanimajo za resnico o Jugoslaviji.

J. Z.

Najlepša peč na trgu — ima dve pečici

Da, da kuhinjska peč ima dve pečici in sploh ima vse udobnosti, ki jih gospodinja zahteva od prave peči. Frigidaire elektrici čna peč ima dve pečici, da lahko pečete ali kuhate v istem času. Tako lahko kuhate obenem večjo količino jedil.

Ta peč ima famozno master-kontrolo, s katero avtomatično skuhate vse kosilo ali večerjo. Dalje ima trojni termizer. Ta peč ima na vrhu porcelan, ki je za vedno, zgeraj ima svetilko, 6-60 nov avtomatični signal in mnogo posebnosti, ki prihranijo čas in denar.

Odločite se, da boste šli takoj jutri k Mr. Jerry Bohincu, v Northeast na 22530 Lake Shore Blvd., da vam bo to peč razkazal od vrha do tal. Prodajalna je takoj poleg Shore gledišča. Ne odlajšate, ker take peči ne boste našli nikjer drugje.

(Advt.)

— Država Louisiana producira plovico vsega žvepla, ki se ga pridobiva v Zed. državah. Ležišča žvepla v tej državi so 400 do 600 čevljev pod zemljo blizu Sulphur City.

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Kakor pijan se je vzdignil in se poslovil.

"Ne bodite hudi, gospod kaplan."

Klemen je zamahnil z roko in ga spremil skozi vrata. Na pragu sta skoraj butnila ob Prečnika.

Zmedel se je.

Klemen ga je potrkal po ramu.

"Že dobro, Prečnik. Nič hudega ni bilo."

"Saj še ne veste," se davi Prečnik in strmi v Mohorja.

"Vse vem, Prečnik, vse vem."

"Hudič je bil," pogrknje Prečnik. "Nekaj smo iskali, pa sami nismo vedeli kaj."

Klemen se smeje.

Potlej Prečnik in Mohor odide. Klemen gleda za njima, dokler ne utoneta v temo.

Z globoko vrtitimi očmi se je Resnik ozrl okoli sebe. Bele roke so mu ležale na odeji in zdelo se mu je, da niso njegove. "Kje sem?"

Glas je bil slabak, kakor bi ga odpihaval veter.

Potlej vidi usmiljenko, kako počasi drsi proti njemu.

"Se boli?"

Samo za spoznanje premakne glavo. Usnince so trde kakor roževinaste.

Potlej pride zdravnik in ga prime za roko.

Kakor da nekje človek govori v šumenje vode.

"Proti pričakovanju."

"Ste ježen?" se skloni zdravnik Resniku prav do ušesa.

Resnik spet premakne glavo. "Prinesite mu čaja."

Sestra drsa kakor duh proti vratom.

Resnik zapre oči. V glavi je čudna praznina.

Sestra mu prinese čaja.

Usta so razsušena, jezik čudno debel in ncroden. Zdaj se Resniku zdi, da so tudi usnince otekale.

Zlucica čaja se razgubi po ustih kakor voda v pesku.

Ko sestra odnese prazno skodelico, Resnik zabolši v zdravniku, ki nekaj piše na tablo.

Potlej se zdravnik spet skloni.

"Nič premišljeva! Skušajte spati. Še je nevarno."

Ko zdravnik zapre vrata, je Resnik sam v sobi. Na oknu je meglen dan.

Tiho je v sobici.

Resnik lovi misli. Toda vsaka se zlije v neko temo. Same od sebe se zapro oči in Resnik utone v globoko spanje.

Ko se zbudi, vidi sestro, ki se šepetaje razgovarja z neznanim človekom.

Odprl je oči, sliši glas od daleč.

Zdaj se neznanec obrne in stopi k postelji. Resnikove oči globoko v lobanji se za hip zapro.

"Gospod Resnik, zdaj bo boljše."

"To je on," se utrga misel v

Resniku in pade v praznino. Kakor da je nekdo s kladivom udaril ob lobanjo. Resnik čuti bolečino v temenu.

Nato odpre oči. Roževinaste usnince se zganejo, zatekli jezik se valja po ustih, toda besede se zgube na koncu zob.

Potlej sestra in kaplan utoneta skozi vrata.

Na oknu je sonce. Resnikove oči so pripete nanj, dokler ne zgine. Mračni se spočetka počasi, nato pride mimogrede tema. Sestra prižge zasenčeno svetilko.

V mraku je Resnikovim očem boljše. Živci se umirajo in klešče v sencih popuščajo.

Od nekoč tipljejo prve misli. Medle kakor sence.

"To je bil on."

Misli se brez zveze kotalijo po lobanji.

"Sneg je bil takrat, ko je šel od Križnarja."

Misel je ujela drugo.

"Plaznikovo so odpeljali."

Potlej so se misli ustavile in klešče v sencih so znova stisnile.

S priprtimi očmi je Resnik skušal zbuditi spomin.

Zaman.

Drug dan je prišla žena. Za spoznanje je dvignil roko. Sedla je na stol poleg zglavja.

Čez roževinaste usnince je zdrknila beseda:

"On."

Resnikovca je vedela, koga misli.

"On te je rešil in pripeljal v bolnico."

Svet je zaprl oči in usnince so se mu skrivile.

Nato je prišla sestra. Resnikovca je morala oditi.

Po ženinem odhodu je nova misel našla včerajšnjo.

Obesiti se je hotel.

Na okno je spet sedel mrak. Resnik je z belo roko potegnil čez razpokane usnince.

Nato je zagorela zasenčena svetilka. Zaspal je, preden jo je sestra ugasnila.

Resnikovo stanje se je boljšalo. Podložen z blazinami je sedel v postelji in strmel v izsušene roke. Skozi voščeno kožo so prosevale modre žile.

Misli so se ujasnile, klešče v sencih niso več stiskale in hropenje v prsih je utihnilo.

Resnik je vedel vse. Vsa preteklost je prišla v sobico. Od otroških let do zadnjega dogodka.

S štirinajstimi leti se je pričelo. Delal je tu in tam, povsod skoraj zastoj. Nihče mu ni rekel dobre besede, povsod je šlo vse samo po mrzli pravici in še to ne vselej. Včasih se mu je zazdelo, da je zemlja, ki jo koplje, lobanja njegovega gospodarja. Teda je udarjal s krampom kakor ponorel. Pa so prišli spet hipi, ko se mu je vse zazdelo neumno.

Kaj boš, razcapanec, ob debelim gospodu, pred katerim krive hrbte inženirji in polirji? Samo žulje in nabrekli roke, prategnjen hrbet in revmatizem. Drugega nič.

Nenadoma je prišlo kakor razodetje: delavec je prvi. Vse, kar diši po kapitalu, je treba uničiti.

Tedaj se je Resnik prvič zaval. Nauk mu je udaril na dušo kakor odrešenje.

v kapitalu je videl debelega podjetnika s težko zlato verižico, s prstani in z lepim avtomobilom. Polirje, ki so priganjali in gnali in utrgavali ure.

Oklenil se je nauka z vso dušo. Počasi je rinil v ospredje. Potlej je nekdo udaril ob grobo življenje, ki ne pozna srca. Podjetnik je odpustil delavca, ki se zavoljo hrome noge ni mogel hitro obračati.

Peter Kopriva v bolnišnici

(Nadaljevanje)

Če bi bili torej tako sapramensko prijazni, se je hudoval, da bi ga odvezali in spustili ven, da bi se peljal na delo, bi mu prekleto ustregli. "Streliš božja, kaj vam res ne more človek nič pametnega dopovedati?! — Meni se mudi na delo! Ali ne razumete angleško? Tale štuc, ki mu pravite ostanek moje leve noge? Bežite no! To je moj bebiček! Noga je tamle, cela in zdrava!"

Polagoma mi je začel iti na živce.

Sredi popoldneva, ko so ga za nekaj minut pustili samega, sem začul neko hreščanje, kakor bi nekdo trgal rjuhe. Ker je bila med najinima posteljama potegnjena zavesa, nisem mogel videti, kaj mož počne, toda uganiti ni bilo težko. Nedvomno je trgal platnene trakove, s katerimi so ga imeli privezanega k postelji. Vprašal sem ga, kaj počne, toda mož mi ni dal odgovora. Trganje je med tem ponehalo in skozi napol prozorno blago zaveso sem videl, da je dedec začel kobacati čez visoko stranico, ki je bila pripeta k njegovi postelji, da ne bi padel na tla. Jaz sem bil med tem že potegnil vrstico pri vzglavju in prižgal rdečo luč nad vrati, ki pomeni, da bolnik kliče bolničarko. Videč, da se

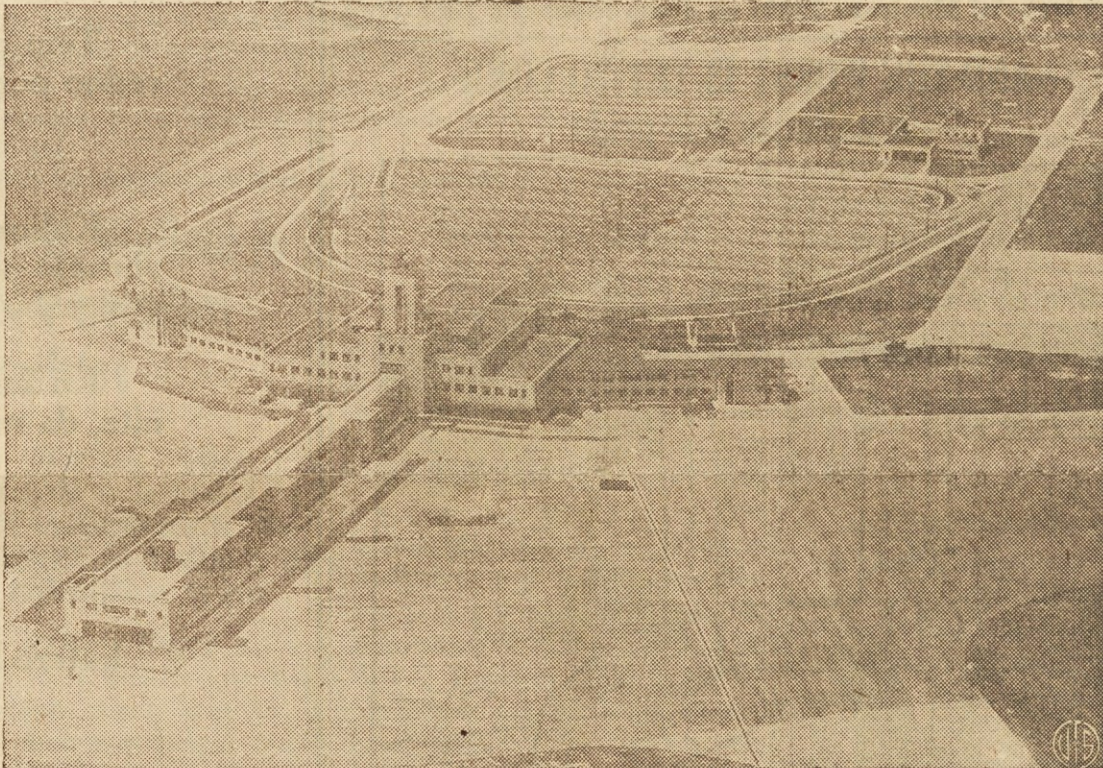
bo zmešanemu bolniku vsak čas posrečilo zvrtniti se iz postelje naravnost na glavo, če ne bo brž zunanje intervencije, sem začel na ves glas klicati na pomoč. Bolničarka, ki je pritekla na moje klicanje, je prispela še ob času, da ga je ujela, preden je padel na glavo na tla in ga spravila nazaj pod odejo. Bila je še bolj prestrašena kot jaz, kajti bolnik je bil izročen njenemu varstvu in če bi se mu bilo kaj pripetilo, bi morala ona odgovarjati. Dekle se mi je zahvaljevalo, kakor bi bil nji rešil življenje.

Toda meni je bilo dovolj te muzike. Na zmešanega bolnika se seveda nisem mogel jeziti — saj tudi našim titopotnikom ne morem zameriti njihovega hipnotičnega tavanja, za komunističnimi fata morgana — vsakemu živemu človeku se lahko pripeti, da izgubi ravnotežje v glavi in jo ucvre za kakšnim prividom! — zameril pa sem bolniški upravi, ki ni videla, da bi moral biti tak bolnik v posebni sobi, kjer bi ne mogel motiti drugih bolnikov. Saj ni bilo mogoče poleg njega niti za trenutke zaspati. Svoje misli sem brez ovinkov in olepšavanja in brez smehljanja na glas zaupal bolničarkam. Pol ure pozneje so mene odpeljali v posebno sobo! Tako sem se naposled vendar le prebil do blažene samote in prebil tisto noč v nebeškem miru, po kakršnem

sem bil tako dolgo hrepenel.

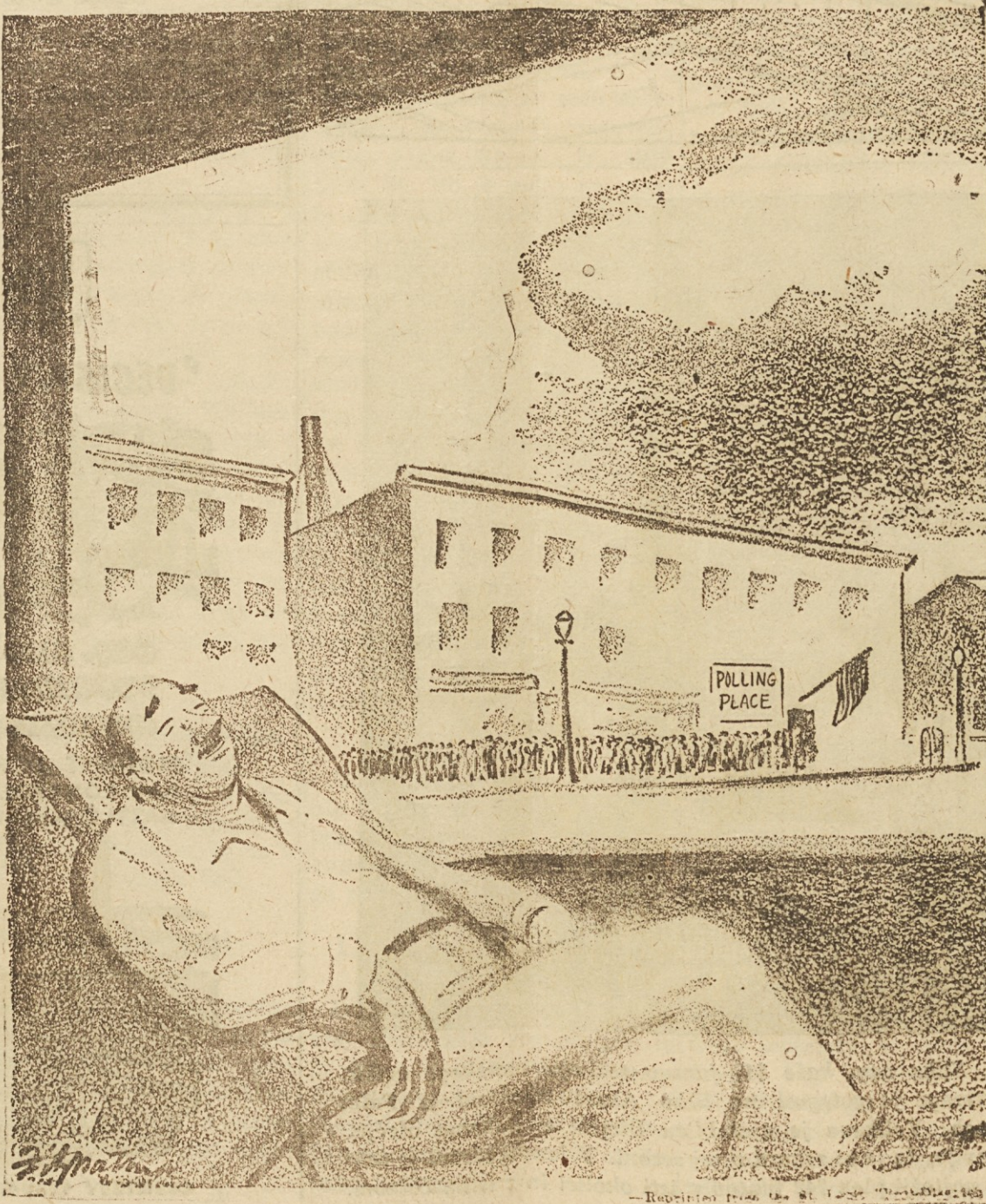
Naslednji dan sem lepo ostal v postelji. Prvič zato, ker je bilo vsako vstajanje še prevč boleče; drugič pa zato, ker človeku v bolnišnici bolj postrežejo, dokler ostane privezan k postelji. Dokler ne vstanete in začnete tavati po hodnikih kakor izgubljena duša ali slovenski sopotnik, tako dolgo bolničarke vse naredbe za vas in so pripravljene ustreči vsaki vaši muhi: jed in pijačo vam prinesejo na posteljo, umijejo vas v postelji kakor neobgljenega dojenčka, hrbet vam nadrgnejo z alkoholom in potresejo s pudrom, posteljo pod glavo vam dvignejo ali spuste dol itd., da se počutite kakor v malih nebesih. Ampak čim vstanete, konec je tega carstva, kakor bi to imenoval Jaka in če kaj zahtevate, vas bolničarke postrani pogledajo, kakor bi hotele reči: "Hm, ta bi si pa že lahko sam pomagal!" Razzume se, da vseeno izpolnijo vašo željo, ne da bi vas nahrulile, kakor bi vas morda ljuba boljša polovica doma, češ pokora, saj ti ni nič, pa si sam pomagal! O, to pa rečem, za spremembo je le dobro, prebiti nekaj dni v bolnišnici.

Proti večeru so me spet prepeljali s posteljo in vso drugo robo vred nazaj v sobo št. 406! V "posebno sobo", ki običajno služi kot čakalnica za obiskovalce, so prepeljali zmešanega

Novo zrakoplovno polje v Washingtonu. — "Friendship International Airport" je prvo izmed velikanskih po vonji zgrajenih zrakoplovnih polj, ki more sprejeti vsako letalo, ki je zdaj v prometu neglede na njegovo velikost ali težo. Administrativno poslopje ima tudi 22 sob s posteljami in kopalnicami, kjer si lahko potniki odpočijejo.

IF YOU AREN'T REGISTERED YOU CAN'T VOTE

bolnika. Moj novi сосед je bil neki podjetnik, ki ima manjšo tovarno nekje na Superior Ave. Moža so bile prejšnji večer popadlc bolečine v trebuhu in zdravnik je dognal vnetje slepiča. Operirali so ga zgodaj zjutraj in zdaj je bil že pri sebi, čeprav sem ga po govorjenju spoznal, da mora biti še vedno "okajen." Govoril je namreč natanko tako kakor jaz dva dni poprej in prav tako pravil svoji ljubi boljši polovici, kako dobra je in kako rad jo ima pa še sto takih stvari.

Kdo bi si bil mislil, da bo mož drugi dan že na nogah? In vendar je bil! Seveda se ni prav dolgo sprehal okrog, toda do toila in nazaj je pa le prikrevsal. Tako zdravi moderna kirurgija. Njegova operacija je bila seveda lažja kot moja in zdravnik je napravil v njegov trebuh samo eno štiri palce dolgo zarezo, dočim sem se jaz "postavil" z dvema po sedem palcev dolgima zarezama. Kljub temu je bilo treba priznati, da je bil kerle, ko se je tako kmalu skobacal na noge. Jaz sem tisto noč prvokrat sam vstal in obiskal sobico v kotu pri vratih brez vsake tuje pomoči.

V četrtek me je prvič obiskal naš fantek, seveda v spremstvu svoje matere. Fantu se je poznalo na obrazu, da je zelo ponosen, da je dovolj velik, da sme obiskati očeta v bolnišnici. Njegovo prvo vprašanje je bilo, kakor sem pričakoval: "Kje pa so te operirali, daddy?" Na žalost nisem mogel ustreči njegovi radovednosti ter mu pokazati sledov, ki jih je zapustil na mojem trebuhu kirurgov nož. Zadovoljiti se je moral, da sem mu pokazal svoje povoje ter naznačil mesto, kjer so bile zareze. Ko sem mu nato še razložil, da niti sanj še nisem videl zareza, je bil popolnoma zadovoljen.

V petek dopoldne — četrti dan po operaciji — sem vstal in ostal na nogah ves dan. Posedal sem na prostorni verandi ali porču, odkoder je lep razgled doli na Adelbert avenue z njenimi košatimi javori in bresti in na Adelbert College čez cesto. Čas sem si preganjal z branjem — knjige, Plain Dealerja pa Ameriške Domovine, ki je prihajala tja z dvodnevnno zamudo. (Odkar je zvezno poštno ravnanje okrnjeno poštne postrežbo na eno dostavo na dan in uvedlo poleg tega še druge korake v svrhu "varčevanja", vzame dostavitev poštne pošiljke iz enega mestnega dela v drugega toliko ali pa še več časa kakor je svoj čas vzelo iz Clevelanda v New York ali Chicago. Je res zlomek, da se postrežba iz Washingtona slabša iz leta v leto, medtem ko ne prestando naraščati število novih zveznih uradov in uradnikov in se zvezni proračuni pišejo v astronomskih številkah, ki jih povprečni državljani niti zapopasti ne more!) Vmes sem napisal nekaj razglednic s takšnimi neresnimi pozdravi kakor: "Tu se imamo imenitno. Škoda, da Te ni tu." itd. Kadar sem se vsega drugega naveličal, sem pa opazoval skupino delavcev, ki so razkopavali zemljo onstran ulice. Sile mi res ni bilo, začel pa sem se dolgočasiti.

(Dalje prihodnjič)

— Willam II. je bil edini angleški kralj, ki se ni nikdar oženil.

MALI OGLASI

Naprodaj

Delikatesna trgovina na zelo dobrem prometnem kraju; stanovanje zraven. Proda se po zelo nizki ceni, ker gre gospodar v pokoj. Za pojasnila vprašajte pri

John Kovacic
6603 St. Clair Ave.

(141)

MALI OGLASI

Zglati naj se

Peter Sigur, doma iz Gvoz-dansko v Bosanski Krajini, srez Dvor, naj se oglasi na naslov svoje matere Mary Čubra, 837 E. 139 St., Cleveland 10, Ohio, U. S. A.

(142)

Godbo se sprejme

Igralec na harmoniko ali manjši orkester se sprejme za igranje 3 ali 4 dni v tednu. Pokličite "Perry 3574".

(141)

Gostilna naprodaj

Gostilna z D 1 in D 2 licenco na Route 20, 30 milj vzhodno od Clevelanda se proda; 6 akrov zemlje pripravne za kabine, stanovanje se proda ali vzame v zameno manjšo hišo in nekaj v gotovini, ostalo na mesečna odplačila. Nahaja se v Perry, Ohio. Za pojasnila pokličite "Perry 3574".

Hiša naprodaj

V okolici Bonna Ave. in Addison Rd., je naprodaj hiša za eno družino, 8 sob, garaža, furez in plin, več drugih posebnosti. Je v zelo dobrem stanju; znižana cena. Za pojasnila pokličite

B. J. Hribar

GL 1-9545 ali GL 1-2500

(144)

Lot naprodaj

Lot ob jezerskem obrežju v Mentor Harbor se proda. Lep kraj za čolnarjenje, ribolov in kopanje. Cena \$2,500.00 na mesečna odplačila.

(142)

Posestvo naprodaj

Vsled boleznih smo primorani prodati hišo z 2 stanovanji (4 sobe spodaj in 3 zgoraj), nove zidane gostilniške prostore z D-2 in C-2 licencama ter z vso opremo za restavracijo, zraven je tudi prazen lot in prostor za balincanje. Je v lepem kraju, kjer je dosti novih tvari. Vzame se tudi enodružinsko hišo v zameno. Za informacije pokličite KE 1-1949 in vprašajte za Mr. Walter Dezmoud.

(141)

Odhajamo na deželo

Radi odhoda na deželo se proda prijazna hiša za eno družino. Ima 3 spalnice, študijsko sobo, moderno kopalnico, veliko družinsko sobo in jedilnico, kuhinja obložena s ploščami (tiles), preproge, beneški zastori, hiša je izolirana, plinska gorkota, zimska okna, garaža za 2 avtomobila in ograjen vrt. Je na 1216 E. 168 St. blizu Grove-wood. Cena \$11,600. Pokličite KE 1-0853.

(142)

Pohištvo naprodaj

Pohištvo za sprejemnico, spalnico, obednico in kuhinjo proda. Vse je v prvovrstnem stanju. Za pojasnila vprašajte na 734 E. 155 St.

(142)

Ledenica naprodaj

Dobro ohranjena ledenica se proda; cena \$50.00. Za pojasnila pokličite EN 1-2627.

(140)

Zidarska dela

Opeka ali kamenje

"pointing", cementna popravila, dimniki, kamnite stopnice. Nobeno delo premajhno; cene zmerne. Pokličite UL 1-1488.

(141)

Dve zidani hiši

Naprodaj sta 2 zidani hiši na enem letu, prodaja lastnik sam, lot meri 50X420, garaža za 4 avte, mnogo sadnega devja. Na 18700 Shawnee Ave. Za informacije pokličite IV 1-3877.

Wed. Fri. Mo. x)

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1-1874
19001 KILDEER AVE.

Make This Your Buy Word
For VITAMINS

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

(One-A-Day (brand) Multiple Vita-
min Capsules are—

1-POTENT—each capsule contains the
daily basic needs of the five vitamins
whose requirements have been estab-
lished as essential to human nutrition.

2-CONVENIENT—take just one capsule
today and you can forget about
vitamin supplements until tomorrow.

3-ECONOMICAL—a single capsule each
day is all you take and all you pay
for.

4-GUARANTEED—take one One-A-Day
(brand) Multiple Vitamin Capsule each
day for sixty days. Your money back
if you are not satisfied.

MAILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

FRAN DETELA:

ZBRANI SPISI

Malo življenje

Tako zvijem hudobo, da se jezi, in hudiča jezita je ravno tako dobro delo, mislim, kakor če bi svetnika častil, primojdunaj! Ha, Ana, pojdi plesati!"

In z urnimi nogami stopa starac v stransko sobo, kjer plešejo mlajši svatje.

V kotu na klopi sedi Premčev Miha, ženinov brat, in neutrudno vleče harmoniko. Kupico vina, ki jo ima zraven sebe, mu pridno polnijo svatje, on kima z razmršeno glavo in potrka v z noho h godbi. Kadar se naveličajo lesavci, ali pa kadar mu pride na misel žeja, pa preneha ter pove kakšno veselje, da se mu smejejo, in se ponorčuje z njim, zdaj s tem, zdaj z onim. On pozna vse ljudi, ki prebivajo po dolini okrog, in povsod ga imajo radi in ne more se naslušati mladina njegovih šal. Sicer pa dolgi Miha s svojim razpraskanim obrazom ni posebno mikavna osebnost.

"Haj, Miha, kaj počivaš!" zavpije Premec med vrati. "Nategni svojo 'nađuho' in zagodi polko stare sorte!"

In starac vrta v eni roki klobuk, z drugo pa pelje staro Ano na ples in zbudi glasen smeh med svati.

Zdaj se odpro duri in noter stopi mladenič visoke postave. Vseh oči se upro v čudnega nepovabljenega svata. Bled, upadel je obraz, nemirno begajo svetle oči in črne kodraste lase pokriva oguljena vojaška kapa. Slaba, raztrgana obleka se vidi še revnejša med prazničnimi svatovski oblaci.

Molče sede tujec za malo mizo pri durih in reče napol pro-

seče, napol osorno: "Jesti mi dajte!"

"Sveti križ božji, Jurij!" vzkligne pri teh besedah mati Ana; kolena se ji pošebe in sesede se na pragu. Premec jo spravlja pokonci, svatje pa se usujejo okrog tujca. Mati je prva spoznala svojega sina in ko se zdrmi iz strahu in veselja, hiti k njemu in ga objema s solznimi očmi. "O Jurče, Jurče, kako si reven kako si reven, kako si shuššan!" tarna ženica in donaša jedil in pijače. "Odkod prihajaš? Ali ostaneš doma?" ga izprašujejo križem vsi.

Stari Primož pa prime sina za roko in reče: "Ali so te izpuštili?"

"Ne!" odgovori mu oni nejevoljno.

"Kako pa? Pa vendar nisi ušel" govori skrbljivo oče, sluteč nesrečo.

"E kaj!" vpije Premec. "Prav je, da si prišel! Nič se ne boj! Ti si fant, primojdunaj! Kaj bi prodajal svojo kožo za tuje ljudi. Na, pij!"

A komaj je Jurij od vseh strani izpraševan použil košček kruha, stopita v sobo dva žandarja. Na patroli sta slišala godbo in ukanje v Primoževi hiši in prišla gledat, če je vse v redu. Kakor obstane pes, kadar zavije okrog ogla in zadene na mačka, tako je ostrmel žandar, ko je zagledal Jurija. A le en trenotek sta se ujela pogleda; Jurij skoči pokonci, kakor bi ga pičil gad, pretrga krog svatov, ki ga je obdal, in dere skozi drugo sobo in kuhinjo na dvorišče.

"Stoj! Držite ga!" kriči žandar, zgrabi puško in steče za ubežnikom, bodisi da je že iskal po ukaz uhačaja, bodisi da je Jurija beg izdal.

Ko vidi drugi žandar, kaj se godi, se obrne urno in hiti pred vrata na dvorišče, da bi Jurija prestregel; a kakor blisk šine ta mimo njega, ga sune na stran in izgine v hlevu, preganjavca pa za njim. — Začuden so se spogledali svatje pri tem dogodku; zdaj šele jim je bilo jasno, kaj vse to pomeni, in obče veselje se je umeknilo hipoma veliki žalosti. Oče Primož vzdihuje, mati pa in nevesta, ki je hitro vse zvedela in pritkela, jokata na ves glas. Žene in dekleta ju skušajo tolažiti, a vsem je tako tesno pri srcu, da ne morejo najti prave besede.

Mnogo je prestopkov, katere sodi prosto ljudstvo vse drugače nego sodnik, ki se drži zakona. Naj nastane kje kakšen poboj in naj se zgodi nesreča, da koga ubijejo, ljudje bodo milovali ubijavca skoro ravno tako kakor ubitega. Oba sta nesrečna, pravijo: a kazni, ki zadene onega, se jim zdi vselej prestra. Vprašaj pa kmeta, zakaj je toliko tatvine na svetu, rekel ti bo: "Zato, ker tako lepo ravna s tatovi; pozimi jih rede, poleti pa izpuščajjo, da hodijo k rast. Onesiti tata, pa ne bo več krade!" In ne morejo se prečuditi ljudje, zakaj je prepovedano na mestu ubiti poživca, če ga zasačijo.

V Primoževi hiši pač nikomur ni prišlo na misel, da bi pomagal zakonu, katerega zastopata žandarja; marsikomu pa se je zbudila tiha želja, da bi vendar Jurij ušel.

"Predrta reč!" se je hudoval Rožanec, "človek se nikjer ne more veseliti; za vsakim ogromtič burič, da zasleduje poštene

ljudi kakor lovski pes. Zakaj smo ju pustili noter! Mi ne potrepujemo žandarjev med seboj."

"Bodi tiho!" mu prigovarja žena Mina. "Naj te kdo sliši!" "Prav imaš, sosed Rožanec," je prej tolikrat posrečilo, mu je vpije Premec, "primojdunaj! Po meni vse zagomezi, kadar vidim žandarja. Našega Jurčka pa ne bodo vzeli, primojdunaj, de ne! Se bova hodila po gozdih pa ribe lovila in rake pa žabe tudi. Nima jo te še!"

Pri tej priči pripeljeta žandarja Jurija vkienjenega v sobo. Iznova začno ženske jokati; župnik pa stopi k ujetniku in ga opominja, naj krščansko prenaša svojo pokoro, da bo zopet srečen in zdrav videl svoje roditelje in svoj dom.

"festi mi dajte!" prosi ujetnik in žandar ustreže župnikovi prošnji in razklene zvezani roki.

V hlevu sta bila ujela Juri-

ja. K nesreči ni bila pristavljena lestva na svisli; hitro skoči Jurij na žleb, od žleba na gare in zgrabi z rokami rob lihe, ki drži na hlev, in se skuša gori zavihetati; a kar se mu je prej tolikrat posrečilo, mu je zdaj nemogoče; zaman se trudi, moči mu odpovedo, pred očmi se mu stemni in pade na tla, žandarja pa nanj in ga zvežeta brez upora.

Zdaj pa mu streže mati, žalostna tako, da jo mora tolažiti sin. Ženin in nevesta sedita nema poleg njega. Premec pa se je obrnil na žandarja, ki sta mu oba znana, in se razgovarja opominja, naj jima ponuja pijače.

Miha, ki je bil od druge strani presedel k Juriju, mu govori tolažilne besede. "Nič ne maraj" mu pravi. "Če te malo pretepe, to pa nič! Jaz jih prenesem doma za prazen nič toliko, da bi bil že lahko svetnik, če

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

PERUTNINA

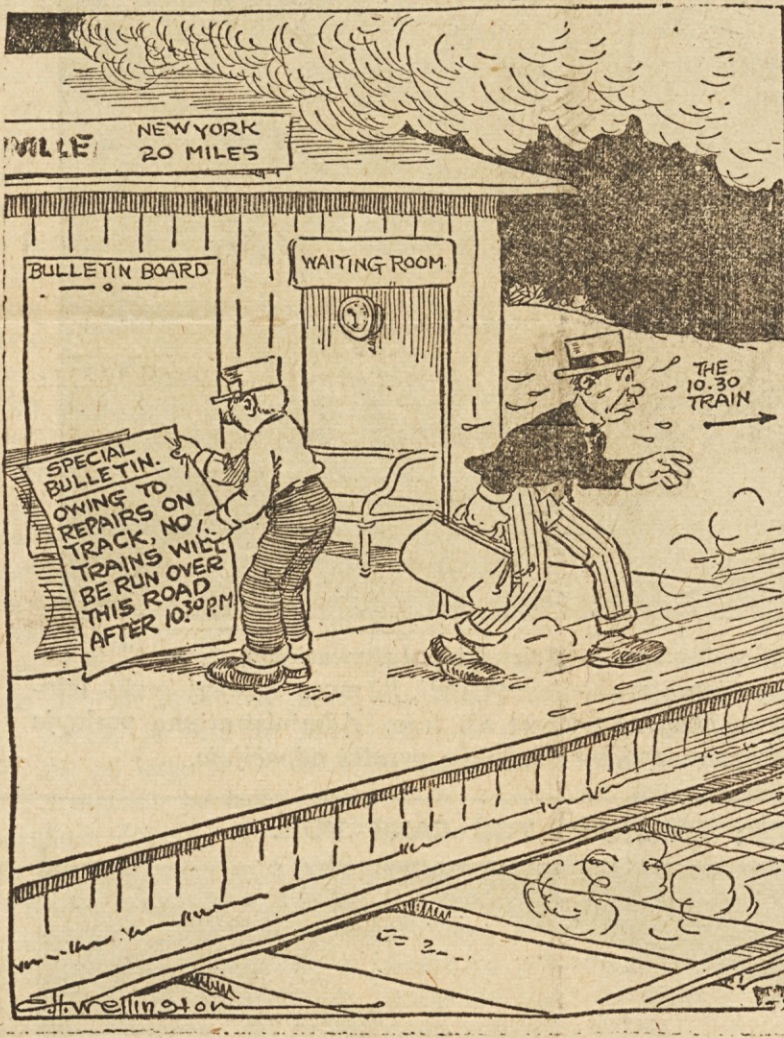
17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očiščene piščance in na kose zrezane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1368-W

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Slika nam kaže 845 funtov težkega morskega volka, katerega je potegnil na suho Aksel Wichfeld iz Palm Beach. Velikana je ujel blizu Bimini v Bahama otočju. Pravijo, da je to rekord v tej sezoni. V lanski sezoni je tehtal najtežji plen 742 funtov v isti okolici in z istim čolnom.

bi jih dobro obrnil. Poglej moja usta: danes teden so mi izbili dva zoba kar zastoj. Pri Mrčunu smo pili. Tomažetova dva sta pa na pragu stala in se pogovarjala. Jaz ju primem za lase — takoje — enega s to roko, drugega pa s to in potrkam dvakrat z glavama vkup, vtretje sta se pa trda naredila; jaz izpustim in odletela sta vsa! na eno stran kakor snopa s polnega voza. Potlej sta pa segla po meni; vidiš, zavoljo take neumnosti!"

"Pusti me, Miha," mu reče Jurij nejevoljen in ga odrine. Miha pa se pridruži Rožancu, ki se je tiho pomenkoval z njegovim očetom; harmonika je bila pač obmolnila.

"Zdaj gremo," reče žandar in vklekne Jurija; ta se še enkrat ozre na svoje drage in tiho ga odpeljeta stražnika, ki jima je tudi težko delo jokanje.

Povedali smo, kako primerno ime ima Dolina, ki leži v dolini, zaprti od vseh strani. Stari ljudje trde, da je ves dol pokrivalo svoje dni jezero, in na Rebri so našli baje železen v

skalo vdolan obod, kamor so gotovo v starih časih privezovali čolne in ladje in če slišijo — po navadi stari možje in žene — pod goro Sv. Florjana nekaj bobneti, kaj more to pač biti, če ne voda, katere je ves hrib poln in ki čaka le duška, da se razlije po nižini? Cesta, ki drži čez hrib, se vije kakor bela kača sem ter tja, gori in doli

in vaški geometri vedo dobro, da je prema črta čez sedlo ravno petkrat krajša nego okrajna pot; in ker Dolinci niso posebni prijatelji dolgih potov, so shodili čez hrib mnogo stranskih steza, ki se več ali manj ujemajo s premo črto in tu in tam križajo cesto. (Dalje prihodnjic.)

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 1-2730

Pozor!

Tem potom želim sporočiti cenjeni javnosti, da še vedno poslujem v lastnih pogrebniških prostorih na

478 E. 152nd St.

Kakor v preteklosti tudi sedaj nudim vsem, ki se obrnejo name v slučaju smrti v družini, vso simpatetično postrežbo in pomoč, ki je potrebna v dneh žalosti.

Ko želite priti v dotiko z menoj, prosim, da si zapomnite, da me lahko dosežete potom telefona

samo če pokličete to številko
KENmore 1-3177

katere lahko najdete v telefonski knjigi pod imenom

MARY A. SVETEK
FUNERAL HOME

478 E. 152 St.

KE 1-3177

Če pokličete katero drugo telefonsko številko — ne boste dobili zveze z mojim pogrebnim zavodom.

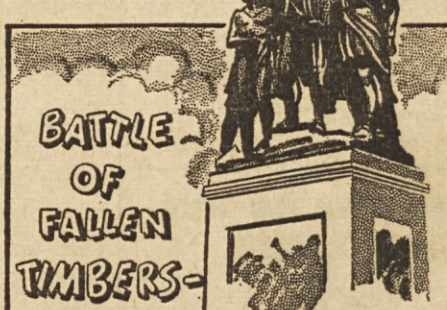
Mary A. Svetek

Let's Explore Ohio

"DECISIVE BATTLES FOUGHT HERE"

FARTHEST NORTH POINT REACHED BY ANY CONFEDERATE ARMY IS SITE OF BATTLE WHERE GENERAL JOHN MORGAN WAS CAPTURED. THIS MONUMENT IS NEAR LISBON

NEAR MAUMEE, ON ROUTE 24, WHERE GEN. ANTHONY WAYNE, ONE OF GEN. WASHINGTON'S BEST REVOLUTIONARY WAR COMMANDERS, BROKE THE INDIAN'S POWER BY DEFEATING TECUMSEH AND LITTLE TURTLE. FALLEN TIMBERS MONUMENT COMMEMORATES BATTLE THAT ENDED THE INDIAN TROUBLES ON OHIO'S WESTERN FRONTIER

PERRY VICTORY MONUMENT

AT PUT-IN-BAY RISES NEAR SITE WHERE ADMIRAL PERRY IN 1813 FORCED THE FIRST AND ONLY SURRENDER OF AN ENTIRE BRITISH NAVAL SQUADRON. THOUSANDS OF YACHTSMEN AND FISHERMEN VISIT THIS AREA EACH SUMMER

COURTESY STANDARD OIL CO. (OHIO)

3,000 dinarjev—\$22.00
5,000 dinarjev—\$35.00
10,000 dinarjev—\$65.00

Večje vsote, nižje cene

Lowy Travel Service

11207 Buckeye Road
Cleveland 4, Ohio

CEdar 1-2442

Ust. 1920

HOT WATER COSTS LESS

WITH AN AUTOMATIC
bryant
Blue Seal
GAS WATER HEATER

AUTOMATIC!
FASTER HEATING!
INSULATED!

Have all the healthful hot water you want for all your needs — faster and cheaper with this Bryant Blue Seal Gas Water Heater. Easy temperature selection! 10-YEAR PROTECTION PLAN!

SEE IT NOW AT

A. J. Budnick & Co.
PLUMBING & HEATING

6631 ST. CLAIR AVE.

Bus. Tel.: UT 1-4492
Residence: PO 1-0641